

תת"ע (עכו) 9200-08-23 - אחד פאיז נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 9200-08-23 - אחד פאיז נ' מדינת ישראל/שלוש עכו

תת"ע (עכו) 9200-08-23

אחד פאיז

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[28.05.2025]

כבוד השופט ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החשד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 18.5.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 19.5.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחשד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש לא הכחיש את ידיעתו אודות מועד הדיון, אם כי טען כי עקב מצבו הרפואי של בא כוחו - אשר מפאת צנעת הפרט לא אשוב ואפרטו כאן - לא התייצב לדיון. לבקשה בה עסקינן צורף אישור מחלה אשר הונפק ביום 19.5.2025 ואשר מתייחס לימים 18-19.5.2025. אלא מה? אישור המחלה אינו מניח את הדעת כלל וכלל שכן עסקינן באישור לקוני ביותר שלא ניתן ללמוד ממנו דבר וחצי דבר אודות מצבו הרפואי של ב"כ המבקש אשר מנע ממנו להתייצב לדיון. אדגיש כי אין זו הפעם הראשונה בה ב"כ המבקש עותר לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדר המבקש, וגם ביום 9.9.2024 נשפט המבקש בהעדר, בא כוחו הגיש בקשה לביטול פסק הדין בהעדר תוך שטען כי סבל מכאבים חזקים ביום הדיון ללא צירוף מסמכים רפואיים וכי הוגשה בקשת דחייה שלא נקלטה במערכת. בית המשפט גילה הבנה לאותה סיטואציה וביטל את פסק הדין שניתן בהעדר אף ללא חיוב בהוצאות אולם כאשר אותם נימוקים חוזרים על עצמם פעמיים ואותה התנהלות חוזרת על עצמה פעמיים אזי צריכים להיות עתה נימוקים ממש כבדי משקל כדי לשוב ולהיעתר לבקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדר.

אדגיש כי דווקא לאור העובדה כי המבקש נשפט בעבר בהעדר, היה על בא כוחו להקפיד הקפדה יתירה על ההליכים בתיק זה ולהקפיד על הגשת בקשת דחייה עובר למועד הדיון ככל שמצבו הרפואי לא איפשר לו להתייצב לדיון, או לחלופין לדאוג כי עורך דין אחר ייצג מטעמו אולם ב"כ המבקש לא עשה כן ואצה לו הדרך להגיש בקשה לבית המשפט רק לאחר שהמבקש נשפט בהעדר.

עוד אוסיף כי אישור המחלה אשר צורף על ידי ב"כ המבקש אינו בתוקף בעבור מוסדות משפטיים, ובהיותו אישור מחלה רטרואקטיבי, אזי אין מקום לייחס לו משקל כלשהו בהליך הנוכחי (ראה לעניין זה עפ"ת 67199-08-21 ברק וקנין נ' מדינת ישראל).

באשר לטענה לפיה המבקש לא התייצב לדיון כיוון שבא כוחו ציין בפניו כי יצור עימו קשר עם הגעתו לאולם, הרי שאין בכך כדי להעלות או להוריד; המבקש ידע אודות מועד הדיון והיה זה באחריותו להתייצב לדיון ולא להמתין לשיחה מבא כוחו; אדגיש כי על פי הפסיקה, אין המבקש יצא מידי חובתו עת העביר את הטיפול בעניינו לאחר שכן חובה עליו לעקוב אחר גורל הטיפול בעניינו (ראה בעניין זה עפ"ת 51943-07-23 אבו חרוב נ' מ"י (22.1.2024), שם נקבעו דברים בהקשר של הגשת בקשה להישפט אולם כוחם יפה גם בענייננו).

בנסיבות, אני קובעת כי המבקש זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון. באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו של המבקש.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה; לא רק שהמבקש לא הצביע על טעמים כאלה, כי אם בדו"ח קיימת ראשית הודייה נוכח תשובת המבקש במעמד קבלת הדו"ח לפיה "אתה צודק אני חושב שאני לא בסדר אני נהג משאית".

אם כך, המבקש לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בשולי הדברים אציין כי לא נחה דעתי מהתנהלות הסנגור אשר לא התאים כלל את הבקשה לנסיבות המקרה. בסעיף 14 לבקשה צוין כי לא התייצב לדיון מאחר ונפל בדרכו לבית המשפט עקב בור במדרכה ושבר את הקרסול, ולאחר מכן פונה לטיפול רפואי. כמו כן, שאר הסעיפים בבקשה נוקטים בערוביה בלשון זכר ונקבה. מצופה כי ב"כ המבקש יתאים את הבקשה לנסיבות המקרה וכי מקרים אלו לא יישנו בעתיד.

לאור האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ה, 28 מאי 2025, בהעדר הצדדים.